

3:1-3 Solomon's Second Weakness (continued)

1. Radak to Melachim I 3:3

למה אמר "רק"? והלא מותרות היו הבמות עד שבנה הבית! לפי שאמר "בחקות דוד אביו" ודוד לא זבח אלא במזבח אשר לפני הארון בירושל' או בבמה אשר בגבעון, ולא ראינו לו שזבח וקטר בבמות אחרות, כי הרבות הבמות מביא האדם לע"ג כי הוא משפט הגוים שבונים במה בכל הר וגבעה ותחת כל עץ רענן:

Why did it say "only"? Altars were permitted until the Beit haMikdash was built! Because it said, "In the laws of his father David," and David sacrificed only upon the altar before the Ark in Jerusalem or the altar in Givon. We do not find that he sacrificed and burned [offerings] on other altars, for multiplicity of altars brings a person to idolatry, for this is the way of the nations, building altars on every mountain and hill and beneath every young tree.

2. Divrei haYamim II 1:3-5

(ג) וַיֵּלְכוּ שְׁלֹמֹה וְכָל הַקֹּהֵל עִמּוֹ לְבָמָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן כִּי שֵׁם הָיָה אֵהָל מוֹעֵד הָאֱלֹקִים אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה עֶבֶד ד' בַּמִּדְבָּר: (ד) אָבָל אַרְוֹן הָאֱלֹקִים הַעֲלָה דָוִד מִקְרִית יְעָרִים בַּהֲכִין לוֹ דָּוִד כִּי נָטָה לוֹ אֵהָל בִּירוּשָׁלַם: (ה) וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה בְּצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר שֵׁם לִפְנֵי מִשְׁכַּן ד' וַיִּדְרְשׁוּהוּ שְׁלֹמֹה וְהַקֹּהֵל:

	3:3	3:4
Abarbanel	Wrong for using minor altars	Amplifies 3:3 Look what you lose by using minor altars!
Malbim		Corrects 3:3 Shlomo gathers the nation to a major altar
Ralbag		Disconnected from 3:3 And then Shlomo gained prophecy

3. Abarbanel to Melachim I 3:4

ולפי ששלמה נתיחד אז לזבוח באותה במה הגדולה אשר בגבעון כדוד אביו להיותה מקודשת מאד, אחרי שהכין לבו וקרא אל ד' בעולותיו ושלמיו נראה לו שמה האלקים, והוא ממה שיוורה שהיה יותר טוב לזבוח בבמה הגדולה אשר בגבעון, אחרי ששמה נראה ד' אל שלמה, ולא נראה אליו בהיותו זובח בשאר הבמות שלא היו באותה קדושה, ולא היה דוד אביו זובח בהם:

And because Solomon chose only to sacrifice on that great altar in Givon like his father David, because it was very holy, after he dedicated his heart and called to Hashem with his burnt offerings and peace offerings Gd appeared to him there. This shows that it was better to sacrifice on the great altar in Givon, since Hashem appeared to Solomon there, and [Hashem] did not appear to him when he sacrificed on other altars which lacked that holiness, and his father David did not sacrifice upon them.

4. Malbim to Melachim I 3:3-4

... וכדי לתקן דבר זה שבין העם ובין המלך לא יזבחו עוד בבמות:

"וילך המלך גבעונה לזבח שם." ובדה"ב (א, ב – ג) מבואר "ויאמר שלמה לכל ישראל וכו' וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון." פ' שאמר לכל ישראל שאין ראוי להקטיר בבמות, ולכן הלכו כולם לגבעון לזבוח שם כי שם היה אהל מועד ומזבח הנחושת ואש מן השמים, וכמש"ש (שם ה) "וידרשו שלמה והקהל."

... And in order to repair this matter, that the nation and the king should not sacrifice upon altars any longer.

"And the king went to Givon to sacrifice there." And in Divrei haYamim II 1:2-3 it is explained, "And Solomon said to all Israel... And Solomon and the entire nation went with him to the altar in Givon." Meaning, that he told all Israel that they should not burn [offerings] on altars. Therefore, all of them went to Givon to sacrifice there, for the Ohel Moed and copper altar and Heavenly fire were there. As it says (ibid 5), "And Solomon and the nation sought."

5. Ralbag to Melachim I 3:3

"רק בבמות הוא מזבח ומקטיר" להגיע אליו הנבואה כי יש בהעלאת העולות רושם בהגעת הנבואה כמו שנתבאר בפרשת בלעם. וכבר נתנו הסבה בזה במה שבארנו מדברי התורה בפרשת נח. ולזה זכר שהעלה שלמה אלף עולות בבמה אשר בגבעון ושם נראה לו הש"י בחלום הלילה...

"Only, upon altars he sacrificed and burned" to achieve prophecy, for bringing burnt offerings makes an impact in achieving prophecy, as explained in the portion of Bilam. And we have already given this reason in our explanation of Parshat Noach. Therefore it mentioned that Solomon brought 1000 burnt offerings on the altar in Givon, and there Gd appeared to him in a dream at night...

3:4-9 Solomon's dream request

6. Abarbanel to Melachim I 3:4

...כדי להתבודד ולהכין לבו למעלת הנבואה, כי היו הזבחים מכין גדול לזה, כמו שהתבאר מהזבחים אשר עשה נח (בראשית ח' כ') בצאתו מן התיבה ומן העולות אשר צוה בלעם (במדבר כ"ג א') להעלות כדי שתגיע לו הנבואה.

In order to be alone and to prepare his heart for the level of prophecy, for sacrifices are a great preparation for this, as explained from the sacrifices of Noach when he left the boat, and the burnt offerings Bilam instructed to bring so that prophecy would come to him.

7. Four experiences

- 1> 3:5-14 A dream in which Solomon requests wisdom, and he receives that and more.
- 2> 6:11-13 Gd tells Solomon He will be with the Beit haMikdash. The word "dream" is not used.
- 3> 9:1-9 Gd responds to Solomon's prayer after he builds the Beit haMikdash. Compared to 3:5-14.
- 4> 11:9-13 Gd promises punishment for Solomon's wrongdoings, after appearing to Solomon twice.

8. Rambam, Moreh Nevuchim 2:45 (Friedlander tr.)

The second degree is this: A person feels as if something came upon him, and as if he had received a new power that encourages him to speak. He treats of science, or composes hymns, exhorts his fellow-men, discusses political and theological problems; all this he does while awake, and in the full possession of his senses. Such a person is said to speak by the holy spirit. David composed the Psalms, and Solomon the Book of Proverbs, Ecclesiastes, and the Song of Solomon by this spirit...

When David says, "The Gd of Israel spoke and said unto me, the rock of Israel" (2 Sam. xxiii. 3), he meant to say that Gd promised him happiness through a prophet, through Nathan or another prophet. The phrase must here be interpreted in the same manner as in the following passages, "And Gd said to her" (Gen. xxv. 26); "And Gd said unto Solomon, Because this hath been in thy heart, and thou hast not kept my covenant," etc. (1 Kings xi. 11). The latter passage undoubtedly contains a prophecy of Ahijah the Shilonite, or another prophet, who foretold Solomon that evil would befall him.

The passage, "Gd appeared to Solomon at Gibeon in a dream by night, and Gd said" (*ibid.* iii. 5), does not contain a real prophecy, such as is introduced by the words "The word of the Lord came to Abram in a vision, saying" (Gen. xv. 1) or, "And Gd said to Israel in the visions of the night" (*ibid.* xlvi. 2), or such as the prophecies of Isaiah and Jeremiah contain: in all these cases the prophets, though receiving the prophecy in a prophetic dream, are told that it is a prophecy, and that they have received prophetic inspiration. But in the case of Solomon, the account concludes, "And Solomon awoke, and behold it was a dream" (1 Kings iii. 15); and in the account of the second divine appearance, it is said, "And Gd appeared to Solomon a second time, as he appeared to him at Gibeon" (*ibid.* ix. 2); it was evidently a dream...

9. Rambam, Shemonah Perakim #7

ודע, כי כל נביא לא יתנבא אלא אחר שייקנו לו המעלות השכליות כולן, ורוב מעלות המידות והחזקות שבהן... ואין מתנאי הנביא שיהיו לו מעלות המידות כולן, עד שלא תחסרהו פחיתות כלל, שהרי שלמה - נביא, כעדות הכתוב: "בגבעון נראה ד' וכו'", ומצאנו לו בפרוש פחיתות מידות, והיא רוב התאוה, וזה בריבוי הנשים, וזו מפעולות תכונת רוב התאוה.

Know that a prophet will not prophesy until he acquires every intellectual level, and most of the levels of character, including the strongest of them...

It is not a requirement for a prophet to have all of the character traits, to the point where he has no deficiency at all, for Solomon was a prophet, as the text testifies, "In Givon, Gd appeared etc." And we find, explicitly, that he had deficient character – excessive desire, expressed in a multiplicity of wives, which is one of the deeds generated by the trait of excessive desire.

11. Abarbanel to Melachim I 3:4

ואף שנאמר כי מה שנאמר לו "הבית הזה אשר אתה בונה" היה על ידי נביא, וכך הדבור הרביעי "ויאמר ד' לשלמה יען אשר היתה זאת עמך", ששניהם נאמרו לו על ידי אחיה השלוני כדברי המפרשים, הנה לא ימלטו משבאו לשלמה שתי נבואות הראשונה והשלישי אשר זכרתי פה, ולזה אמר בכל אחת מהם "וירא ד' אל שלמה" ובאחרונה אמר "שנית", ואמר על שניהם "הנראה אליו פעמים", והוא המורה על היות שלמה נביא בשתי הנבואות ההם. ואיך לא נאמר כן? והנה חז"ל במסכת מגלה (פ"א י"ד ע"א סדר עולם פ"כ) זכרו דוד ושלמה מכלל הנביאים עם ישעיהו וירמיהו ושאר הנביאים...

And even if would say that 6:11-13 was via a prophet, as was the fourth message in 11:11-13, both were via Achiyah haShiloni as per the commentators, it would still be unavoidable that the two prophecies, the first and the third that I mentioned here, came to Solomon [directly]. Therefore it said for each of them, "And Gd appeared to Solomon," and for the latter one it said, "a second time," and it said of both of them, "[Gd] appeared to him twice." This shows that Solomon was a prophet in those two prophecies. And how could we not say this? Our Sages in Megilah (14a and Seder Olam 20) mentioned David and Solomon among the prophets, along with Isaiah and Jeremiah and the other prophets...

12. Talmud, Megilah 14a

תנו רבנן: ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל...

Our Sages taught: Forty-eight male prophets and seven female prophets prophesied for Israel...

13. Midrash, Sifri, Devarim 27

יש שקראו עצמם עבדים והקב"ה קראם עבדים, ויש שקראו עצמם עבדים והקב"ה קראם עבדים. אברהם קרא עצמו עבד שנאמר (בראשית יח ג) "אל נא תעבר מעל עבדך", והקב"ה קראו עבד שנאמר (שם כו כד) "בעבור אברהם עבדי", "שמשון קרא עצמו עבד שנאמר (שופטים טו יח) "אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדולה", והקב"ה לא קראו עבד. שלמה קרא עצמו עבד שנאמר "ונתת לעבדך לב שומע", והקב"ה לא קראו עבד אלא תלאו בדוד אביו שנאמר +מ"א יא יג+ "למען דוד עבדי".

Some called themselves *avadim* and Gd called them *avadim*, and some called themselves *avadim* but Gd did not call them *avadim*, and some did not call themselves *avadim* but Gd called them *avadim*.

Avraham called himself an *eved*, as in Bereishit 18:3, "Do not leave Your *eved*." And Gd called him an *eved*, as in Bereishit 26:24, "For My *eved*, Avraham."...

Shimshon called himself an *eved*, as in Shoftim 15:18, "You have put this great salvation into Your *eved's* hand," and Gd did not call him an *eved*.

Solomon called himself an *eved*, as in "And give Your *eved* a listening heart," and Gd did not call him an *eved*, but instead He linked him to his father David, as it says, "For the sake of My *eved* David."

14. Rabbi Naftali Zvi Yehudah Berlin, Emek haNetziv to Sifri Devarim (Vaetchanan) 27

ענין "עבד" עי' מש"כ רד"ק יהושע א' עה"פ "משה עבדי מת", שהוא פועל כל עניניו, אפילו עניני העוה"ז וצרכיו, לשם פעלך ית"ש...

Regarding the concept of an "*eved*", see Radak Yehoshua 1, "My *eved* Moshe has died," that he acts in all of his dealings, even matters of this world and his own needs, for the sake of their blessed Creator...

15. Abarbanel to Melachim I 3:6

- "Great kindness"
- "And You guarded for him"
- "And You gave him, etc."

16. Divrei haYamim II 1:8

ויאמר שלמה לאלקים אתה עשית עם דויד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: